

Amsterdam, 15 sept '99

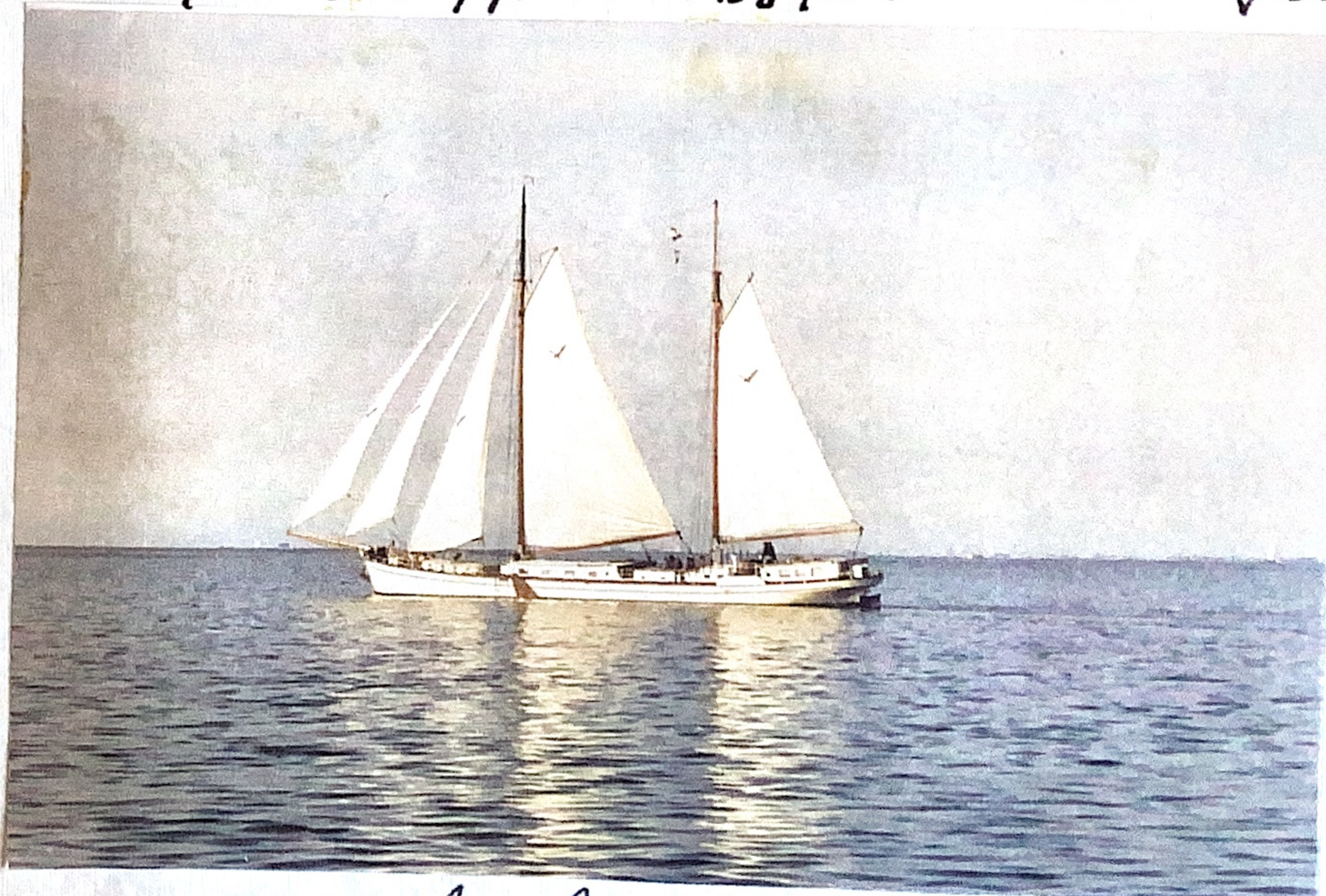
Beste ouders in s/Hk,
ik knipte de saillante
informatie uit twee
folders m.b.t. de historie
v.d. klipper wasrop

De 'Kiekendief': van vrachtaarder tot zeilend passagiersschip

In 1885 bouwt de werf Duyvendijk in Lekkerkerk een zeilklipper voor H.A. de Bie en A. de Bie. Het schip krijgt de toepasselijke naam 'De Twee Gebroeders'. In 1904 wordt het verkocht aan I. den Breejen, die het de naam 'Jannigje Pieterella' geeft. In 1927 neemt A. van Houwelingen de klipper over, die nu wordt omgedoopt in 'Nederland'. Tot 1937 wordt er nog met het schip gezeild. Na jaren zand en grind te hebben vervoerd, verkoopt de zoon van Van Houwelingen in 1991 de 'Nederland', die daarna de naam 'Kiekendief' krijgt, het symbool van de provincie Flevoland. Na een grondige verbouwing tot zeilend passagiersschip is de 'Kiekendief' nu één van de comfortabelste schepen in zijn soort.

we familie en vrienden ontvinken 11- en 12 Sept jl.
t.p.v. de viering van onze 30-jarige echtsverbintenis.
Ziet de metamorfose van eenoudig vrachtaarder
tot elegante klipper! Als je van iets „lelijks“ iets

Mooi's maakt, heb het feluk in de wereld verproef,
is mijn mening. Een boer, met een boerenbedrijf,

heeft een zoon die de zeevaartschool heeft
doorlopen. Hij kocht de vrachtaarder en inverteer-
de in het project opdat er een renaissance
plaats kon vinden. Begenaaid door het frachtsysteem
weer van de wereld was dit weekend een
podiumfeest. Een ieder aan boord voelde zich
als een God op de Olympus. Het klinkt onbe-
rekken om je leven „venture“ (want een
waarschijnlijk met het op het weer was het)
zo op te hemelen, maar hoe anders komen
jullie het te weten?

De tijd vliegt met en het nieuwe „buzz word“
is: onthasten. Je zelf een moment uit het
verleden herinneren is ook een vorm van
onthasten. Laat de wereld maar doordraaien,
mijn gedachten staan terug naar 14 aug. fl.
waar het ouderpaar Bertie en AB hun kind-
eren met hun vrouwen te dineren ~~troef~~ uit-
nodigde te hunnen huize. Het was een
byzondere gebeurtenis en ~~te~~ maar mijn
beste weten, was het de eerste keer dat we
zo gezamenlijk bij elkaar waren. Ik zal
toch wel via de telefoon bedankt hebben,
maar het is met „on the record“. Behalve
mijn verlate dank betuiging, die ik ook
namens Vera doe (Husband and wife are
one and the husband is that one), spreken de
foto's boekdelen. Dit is dan mijn „reproet“
mijn zuster Wrelda „brieft ik je naar Ameri-
ka! Veel liefst pr. ook van Vera en blijf perzont
vriend/e V.